

439 ימים למלחמה: אז מתי נדע שניצחנו ניצחון מוחלט?

written by פרופ' זכי שלום | 18.12.2024

בואו לא נרמה את עצמנו. ישראל עדיין לא השיגה ניצחון מוחלט על חמאס. נכון, הרסנו את מרביתה של עזה. נכון, הרגנו עשרות אלפי עזתים. רובם, קרוב לוודאי, משתייכים בצורה זו או אחרת לחמאס. נכון, חיסלנו כמעט לחלוטין את שדרת הפיקוד של ארגון הטרור בדרגים הגבוהים ביותר. נכון, רובם של תושבי הרצועה חיים היום בעליבות, בעוני וללא כבוד. נאלצים שוב ושוב לנדוד מפה לשם על פי הנחיות צה"ל.

ועם זאת לא ניצחנו עדיין את החמאס ניצחון מוחלט. לא צרבנו בתודעה של העזתים תמונת מצב של תבוסה. לא ממש יצרנו שינוי ביחסם כלפינו.

נודה באמת, בעיניהם, 7 באוקטובר 2023 הוא עדיין סמל של גבורה, סמל של העזה, ואפילו סמל של ניצחון, ולו זמני, על "הישות הציונית". הילדים בעזה, קרוב לוודאי, ממשיכים לראות ביחיא סינוואר ובמוחמד דף סמלים של גיבורים לאומיים הראויים להערצה ולחיקוי.

שלא יהיה ספק, אם יוכלו העזתים להתחמש מחדש בטילים ורקטות, הם ישגרו אותם לעבר ישראל ללא היסוס, גם אם ידעו שבעקבות מעשה זה תבוא תגובה ישראלית קשה.

"שווה אל שווה"

מדינה מובסת זו מדינה שנכנעת ללא תנאי. זו מדינה שמקבלת בהכנעה את תביעותיך. בלשון מקצועית זה מצב של unconditional surrender. חמאס רחוק ממצב זה.

קטוע יד וקטוע רגל הוא ממשיך לנהל משא ומתן מול ישראל כ"שווה אל שווה". הוא מתנה תנאים. הוא מחייב מדינות מובילות באיזור להתייחס אליו בכבוד. הוא מחייב את ישראל, ואפילו את ארצות הברית, לנהל אתו משא ומתן עקיף.

"תכנית מרשל" למזרח התיכון

מעבר לכל, חמאס שומר את הקלפים קרוב ללבו. עד כהף יותר מ-400 יום לאחר תחילת המלחמה, הוא לא נתן לישראל רשימה של חטופים, חיים ומתים ² תביעה יסודית בין מדינות במצב מלחמה.

במהלך מלחמת יום הכיפורים, תחת תחושה כבדה של כשלון אסטרטגי, לא הסכימה ראש הממשלה, גולדה מאיר, לנהל משא ומתן על חילופי שבויים קודם שישראל תקבל רשימה של השבויים שבידי האויב.

ישראל של היום נמצאת במצב אסטרטגי הרבה יותר טוב משהיתה ב-1973, ועדיין, ולמרות הכל, אינה מצליחה לכפות על חמאס לפעול כמקובל בין צדדים לוחמים.

אז מתי נדע שניצחנו באמת? באופן סמלי, אם חס וחלילה יתרחש אירוע טרור בישראל, וישראלים ימצאו בו את מותם ולא נראה עזתים מחלקים בקלאוות ברחבי עזה, רק אז, בעיני, נדע שבאמת ניצחנו. רק אז נדע שיצרנו שינוי מהותי בהתייחסות של אנשי עזה כלפינו וכלפי הסכסוך ההיסטורי בינינו.

רק אז נוכל להסכים, ואף לתת יד נדיבה, לשיקומה של רצועת עזה במעין "תכנית מרשל" למזרח התיכון.

נציב לנגד עינינו את העובדה שגרמניה ויפן, שגידלו בקרבם חברות פנאטיות ולאומניות לא פחות מחמאס, הפכו לאחר מלחמת העולם השנייה לחברות של שלום, לחברות שבראש סדר העדיפויות של ממשלותיהם ניצבים שגשוגה הכלכלי של המדינה ורווחת אזרחיה.

אנחנו רחוקים מאוד ממצב זה אל מול חמאס. מוטב שנפנים זאת כמה שיותר מוקדם ☹️ לבל נשגה שוב באשליות.

פורסם בישראל היום, בתאריך 18.12.2024.

הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.